

ឈ្នះក្រោធដោយខន្តី

បុគ្គលគប្បីលះនូវក្រោធ	ទិដ្ឋិផងសោត និងមាន:
រួចលះច្រវែងសញ្ញាជន:	កិលេសឧបសគ្គទាំងអស់បាន ។
ទុក្ខមិនដែលមានដល់និករ	នាមធម៌ រូបធម៌ទាំងប៉ុន្មាន
លះអស់គ្មានសល់ក្នុងសន្តាន	បញ្ញាកើតមានសុខជាហី ។
អ្នកទប់កំហឹងបានមិនក្រោធ	ដូចអ្នកបរវេទបំរាមនេយ្យ
យើងហោរជននោះសារថី	ឯជនដទៃកាន់ខ្សែសោះ ។
គេផ្លាញជនក្រោធដោយខន្តី	ផ្លាញពាលអប្រិយដោយសប្បុរស
ផ្លាញជនកំណាញ់ច្រវែង	ផ្លាញពាក្យទ្រុះទ្រុះពេលសច្ចៈ។
ត្រូវពោលតែពាក្យសច្ចៈពិត	ញ៉ាំងចិត្តកុំខឹងជាប្រត្យក្ស
ច្រវែងយាចកតិចតាមស្ម័គ្រ	ធម៌ទាំងបីថ្នាក់ទៅស្ថិតឋាន ។
អ្នកប្រាជ្ញមិនដែលបៀតបៀនសត្វ	សង្គ្រមប្រយត្តកាយចិត្តបាន
មិនមានសោកសៅក្នុងសន្តាន	តែងដល់និព្វានឋានទៀងទាត់ ។
អ្នកមានស្មារតីភ្ញាក់រលឹក	រាល់ថ្ងៃយប់នឹកសិក្ខាបទ
និងនឹកនិព្វានឋានរំលត់	អាសវៈប្រាកដនៅមិនបាន ។
ម្ចាស់អតុលៈពាក្យនិរន្តា	ឬសរសើរជាធម៌បូរាណ
មិនទើបតែកើតថ្ងៃនេះបាន	មានក្នុងលោកឋានជាប្រក្រតី ។

អ្នកខ្លះនៅស្ងៀមគេនិន្ទា	ខ្លះពោលពណ៌នាគេដៀលស្តី
អ្នកពោលតិចល្មមក៏អប្រិយ	លើលោកគេស្តីគេចមិនផុត ។
គ្មានទេជនដែលគេសរសើរ	ឬក៏និន្ទាម្យ៉ាងសុទ្ធ ៗ
អតីត-បច្ចុប្បន្ន-អនាគត	ប្រាកដជាគ្មានកុំសង្ស័យ ។
អ្នកប្រាជ្ញសរសើរនូវជនណា	មានការប្រតិបត្តិរាល់យប់ថ្ងៃ
ផ្តាច់គុណវិបត្តិប្រាជ្ញាវាងវៃ	មានសីលប្រពៃបញ្ញាមុត ។
ជនខ្លះសមរមីគេនិន្ទា	ចិត្តថ្លាដូចមានជម្នុត
ទេព្វា មារ ព្រហ្មក៏លំអុត	សរសើរបំផុតដោយសុទ្ធចិត្ត ។
រក្សានូវកាយកំរើកព្រម	សង្រួមល្អល្មមដោយកាយពិត
លះកាយទុច្ឆរិតយ៉ាងពិសិដ្ឋ	សាងកាយសុចរិតឲ្យថ្លៃថ្លា ។
រក្សាវាចាកំរើកព្រម	គឺបានសង្រួមដោយវាចា
លះពាក្យអាក្រក់ពាក្យមុសា	ពោលពាក្យថ្លៃថ្លាសច្ចៈពិត ។
រក្សានូវចិត្តរញ្ជួយព្រម	សង្រួមល្អល្មមដោយសទ្ធាចិត្ត
លះមនោទុច្ឆរិតក្នុងគំនិត	ប្រព្រឹត្តសុចរិតចិត្តថ្លាថ្លៃ ។
អ្នកប្រាជ្ញសង្រួមកាយវាចា	និងចិត្តអាត្មាជាប្រក្រតី
បានជាបណ្ឌិតក្នុងលោកិយ	ព្រោះសុចរិតបីបរិបូណ៌ហើយ ។
ជីវិតអ្នកនោះនឹងបានសុខ	ជាតិនេះជាតិមុខមិនខានឡើយ
ហេតុនេះសូមជនកុំកន្តើយ	លះក្រោធនេះហើយបានសុខហោង។